

ЖИТОМИРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРОЕКОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІЛОРУСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (БІЛОРУСЬ)
КЛАЙПЕДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ЛИТВА)
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ АГРАРНИХ НАУК УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
ННЦ «ІНСТИТУТУ АГРАРНОЇ ЕКОНОМІКИ» НААН
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. АЛЕКСАНДРАСА СТУЛЬГІНСЬКА (ЛИТВА)

СТАНОВЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ ЯК ПРІОРИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Матеріали Міжнародної
науково-практичної конференції

04 грудня 2018 р.

Житомир
2018

Рекомендовано до друку Вченою радою Житомирського національного агроекологічного університету, протокол № 5 від 26 грудня 2018 р.

Редакційна колегія

Скидан О.	Ректор Житомирського національного агроекологічного університету, доктор економічних наук, професор
Лупенко Ю.	Директор ННЦ «Інститут аграрної економіки», доктор економічних наук, професор, академік НААН
Кваша С.	Проректор з навчальної і виховної роботи Національного університету біоресурсів і природокористування України, доктор економічних наук, професор, академік НААН, заслужений діяч науки і техніки України
Саблук П.	Академік-секретар НААН, доктор економічних наук, професор
Жудро М.	Професор кафедри економіки та управління підприємствами АПК Білоруського державного економічного університету, доктор економічних наук, професор (Білорусь)
Жуковскіс Я.	Директор інституту бізнесу та управління розвитком сільських територій факультету економіки і менеджменту Університету Александраса Стульгинскіса (Литва), доктор наук, професор
Раманаускас Ю.	Професор Клайпедського університету, доктор наук хабілітований, професор
Якобчук В.	Завідувач кафедри економічної теорії, інтелектуальної власності та публічного управління Житомирського національного агроекологічного університету, кандидат економічних наук, професор
Швец Т. В.	Завідувач кафедри інноваційного підприємництва та інвестиційної діяльності Житомирського національного агроекологічного університету, кандидат економічних наук, доцент
Плотнікова М.	Доцент кафедри інноваційного підприємництва та інвестиційної діяльності Житомирського національного агроекологічного університету, кандидат економічних наук, доцент

Рецензенти:

Єрмаков О. Ю., доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економіки праці та соціального розвитку Національного університету біоресурсів і природокористування України;

Росоха В. В., доктор економічних наук, професор, професор кафедри маркетингу та управління бізнесом Національного університету «Києво-Могилянська академія»;

Ходаківський Є. І., доктор економічних наук, професор, професор кафедри економічної теорії, інтелектуальної власності та публічного управління Житомирського національного агроекологічного університету.

С80 Становлення механізму публічного управління розвитком сільських територій як пріоритет державної політики децентралізації: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (4 грудня 2018 р., Житомир). – Житомир: ЖНАЕУ, 2017. – 542 с.

До збірника ввійшли матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Становлення механізму публічного управління розвитком сільських територій як пріоритет державної політики децентралізації», присвячених розв'язанню актуальних проблем регіонального розвитку та формування пропозицій щодо самозабезпечення, підвищення стійкості місцевих громад до зовнішніх чинників.

Для науковців, керівників та спеціалістів аграрного сектора, працівників державного управління, освіти та місцевого самоврядування, усіх, хто цікавиться проблемами розвитку сільських територій, особистості, суспільства та екологічного господарювання.

Збірник виготовлено з оригіналів доповідей авторів. Відповідальність за точність викладених у збірнику матеріалів несуть автори.

Роздруковано з оригіналу-макета замовника.

© Житомирський національний агроекологічний університет, 2018

*Prof. Prof. h.c. Fil. Dr. Jan-Urban Sandal Owner Rector
Fil. Dr. Jan-U. Sandal Institute
Finstadjordet Norway*

INNOVATION AND INVESTMENT BASES FOR THE DEVELOPMENT OF AGRIBUSINESS IN RURAL AREAS

Agribusiness is not a new phenomenon in the social system even though the term was coined around 1955 [3].

The modern definition of agribusiness covers the operations of farming, production of agricultural commodities, manufacturing, storing and distribution of farming equipment and supplies. Rural areas are land outside the city with low population density, and are usually not included in the urban definition.

As income rises and diets change, new opportunities in emerging industries are rapidly created, but smallholder farmers and their increased access to the market is necessary to strengthen food value chains [5].

The talk of town in agribusiness innovation and investment bases globally today is concentrated around value-added agribusiness products based on a World Bank Agribusiness Entrepreneurship Program for growth oriented entrepreneurs in agro processing [6].

Mega funding are redefining the agtech investment landscape besides microfinance, driven by private and national owned banks, invest networks, NGOs, private funds and national development funds [4].

Professional bankers and moneylenders are out for return on investment; governmental strategies are based on political, but not necessarily democratic goals or principles in their hunt for agro projects.

Agribusiness finance is more than a jungle of investment portfolios; it is also a question of political domination and strategies for national political growth and propaganda on the international arena of poverty and agro production, taking advantage of underprivileged individuals and nations.

Anyhow, innovation and finance in the farming industry has a long history and stretches back to the French Physiocrats. Richard Cantillon stated that the farmer is an entrepreneur, combining land and labor in the production function [1]. The business of the farmer is to produce agricultural commodities and sell them on the market. The production costs of the product consist of wages and

rent, both at fixed prices. The income is the selling market price. The farmer is a risk taker, Cantillon defined; sometimes the farmer will make a profit, and sometimes he will make a loss, depending on the weather conditions and the competition on the market.

Joseph A. Schumpeter defined innovation as a new combination of the first and second input factors, land and labor, in the production function, and where the market forces canalize the entrepreneurial profit to the entrepreneur who is the single owner of that profit [8].

Innovation, Schumpeter says, makes it possible to do something, which previously was not possible, or at least not so efficiently or so economically. Entrepreneurial profit is the surplus over cost, or the difference between price totals. Entrepreneurial profit is not added value. Added value is something that makes a product more appealing to customers and makes them pay more for the same product.

An individual might have different roles in the social system at the same time, like the entrepreneur who is responsible of carrying out the new combinations or the capitalist who is in charge of the investments. The entrepreneur might finance the enterprise with his own funds allocated through previous successful entrepreneurship or take a loan in the bank and thereby have two different roles, entrepreneur and capitalist. Partnership and dividends are out of the question, because the entrepreneur is a single individual with total control over the production function, and not a group of people as the board of directors, committees or any other organizational structure or partnership and the entrepreneurial profit belongs to the entrepreneur himself and is not an object of dividends [2].

The same principle also counts for the entrepreneur adaptors, those who adjust their businesses to the new method of production or a new market. Cooperation or cofounding have never been a part of successful entrepreneurship.

Innovation is a spontaneous and unpredictable change in the pattern of producing and it alters the way of doing business within a specific industry, in the whole sector or society. The social system is characterized by static operation, which indicates that production is taking place in the same manner with the same inputs and between the same players over time, until innovation is

introduced and revolves the social system into dynamic operations. Entrepreneurs carry out the transformation.

Innovation as a base for development cannot be political, but innovations affect politics. When the change based on innovation has taken place, it is irreversible and everyone must adjust to the new situation. Politics can never overtake the process of innovation, because governments cannot do the same as people.

Investment bases for development of agribusiness in rural areas are limited to the static part of the economy, while the innovative base for development are considered dynamic. Mega funding and microfinance are instruments operating in static production.

Private and public strategies and political dominance in agribusiness finance worldwide target growth oriented agro processing projects. In these kinds of activities, innovation based development is locked out; the result will be producing more of what we already have too much of in a dysfunctional market.

Smallholder farmers and SMEs in the agribusiness industry have potential to become innovative and thereby contribute to the development of the whole sector. What is needed to reach this potential is securing the control over the input factors, especially land and labor, while capital should be treated as an independent agent, which resolves into land and labor and thereby does not have a significant role to play in the development of agribusiness. As soon as an innovation is operating in the market, the income value produced is sufficient to supply the growth of that specific enterprise.

Smallholder farmers and SMEs in the agribusiness industry are in need of an investment base for introducing the innovation only, and that financial need is sufficiently covered by the entrepreneur's own capital retrieved from previously successful entrepreneurship or by taking a loan in the bank. In both situations, the entrepreneur smallholder farmer and SME maintain their individual personal freedom and control, and personal economic freedom, the freedom that some considers the highest level of democratic development [7].

Список використаних джерел:

1. Cantillon, R.: *Essai sur la nature du commerce en général*. London/New York: Henry Higgs, C.B., 1755/1931.

2. Casson, M.: The Entrepreneur – An Economic theory. New Jersey: Barnes & Noble Books -1982.
3. Merriam-Webster dictionary: Definition of agribusiness. <https://www.merriam-webster.com/dictionary/agribusiness>. Retrieved 2018-10-31.
4. Norfund.no: Food and agribusiness, Norfund strategy. <https://www.norfund.no/food-and-agribusiness/category1051.html>. Retrieved 2018-10-31.
5. The World Bank: Agribusiness and value chains. <https://www.worldbank.org/en/topic/agribusiness>. Retrieved 2018-10-31.
6. The World Bank: Agribusiness entrepreneurship program. <http://www.infodev.org/agribusiness-entrepreneurship-program>. Retrieved 2018-10-31.
7. Sandal, J-U. How innovation maintains and develops democracy. *Economic Annals-XXI*. ISSN 1728-6220, -2017, 165(5-6), 2017, p. 23 – 26.
8. Schumpeter, J., A.: The theory of Economic Development. New Brunswick, USA: Transaction Publishers, 1934/2008.